

יחזקאל רחמים אוּחַ יְתֵשֶׁת הַחַיִּים

*

אוּחַ יְתֵשֶׁת הַחַיִּים.
מִטַּח בָּרֶד נִתְּן עַל גַּג הַפַּח.
נִרְעַדְתָּ לְהִבֵּת הַגֶּן. נִרְעַדְתָּ
לְהִבֵּת הַגֶּן. וְגַם אִם יֵשׁ לְהַבּוֹת
שְׂאֵי אֶפְשָׁר עוֹד לְכַבּוֹת. וְגַם אִם
יֵשׁ עוֹד לְהַבּוֹת שְׂאֵי אֶפְשָׁר. עֲדִין
הַצְּרִיבָה הַנְּצוּחַת בְּבִשָׁר. עֲדִין
חֲמֻצַת הַמִּבְטָה הַמוֹסָט,
צַעַר הַנֶּר הַנִּקְצָר.

ציפור

יָמֵי חַיֵּי עֶסֶת נִיר בְּקַעֲרַת קְסָמִים, יְלוּשׁוּ
אֶצְבָּעוֹת וַיַּעֲשׂוּ צְפוּר. עֵסִיס הַתַּעֲלָסִיּוֹת
שָׂדִים יִגְעֵשׂ בְּמַעֲרוֹת הַצְּפָרְנִים, וְהַאֲזוּנִים
יִתְמַלְאוּ הַמְּהוּם וְאַנְחוֹת.

בְּרַק נּוֹצוֹת מְצַלִּיף, וְרֹאשׁ חֲצִי בּוֹעֵר. זֶה
גּוֹף צְפוּר עוֹלָה מִן הַצִּלְחַת. אֲנִי מְצַמִּיד
אֶת פִּי אֶל הַמְּקוֹר לְנִשְׁפֵי תְרוּעַת חַיִּים.
בְּתוֹךְ כְּפוֹת יָדַי אֲנִי רוֹאֶה אֵיךְ אֵי־קוֹיִם
נִהְיָה פְּלִיאָה וְרַעַב מְרַחֲבִים.

חֲשַׁמֶּל נִתְּזוּ מִתּוֹךְ עֵינָה וְהִיא שׁוֹרְטֶת
אֶת פְּנֵי כֶּשֶׁהִיא נוֹקֶשֶׁת בְּזִכּוּכִית. אֲנִי
פּוֹתַח לָהּ רָחֵב, נִשְׁעֵן עַל הַמִּשְׁקוּף,
מִשְׁקִיף עַל יַפְתֵי נִסְפָּגַת בְּשָׂמִים.

אחד לבד

ומה יצא מזה בסוף? אחד לבד
על רפסודה שמשחזר קנים על המפה
שנרטבה. האפק כבר מזמן חידה ומלח
מנקר את האויר. ואין דבר, חוץ מצפור
שמניכה לבחן, מדג אחד מכסיף, מרוח
השורקת נבואות נעלבות. תשליך,
תשליך עכשו לים את כל המחשבות.